

BADEN POWELL DAG

25 februari was het weer BP-dag, de dag waarop we herdenken dat Baden Powell geboren of overleden is. Met de hele groep hadden we afgesproken op het station van Woerden. Gelukkig had Wouter de dag ervoor al 185 kaartjes gekocht, dus we konden de eerstvolgende trein naar Utrecht meteen nemen.

In de trein was het meteen gezellig en we maakten veel vrienden. Aangekomen in Utrecht maakten we nog meer vrienden op Hoog Catharijne. Daar stond ook de voor ons gereserveerde sneltram te wachten die ons bracht naar het tot dan toe zo mooie zwembad in Nieuwegein. Een aantal argeloze tramreizigers was zo dom om ook in deze tram te stappen, die nergens stopte, behalve in Nieuwegein.

~~Wereldkampioenschap~~ **bubbelbadvullen.**

Aangekomen bij het zwembad/subtropisch zwemparadijs besloten de meesten zich eerst om te kleden voor ze gingen zwemmen. Het zwembad was erg leuk en erg geschikt om in te zwemmen of andere activiteiten te ontplooiën, zoals welpwerpen, van de glijbaan afgaan, het buitenbad bezoeken, plassen of fundamenteel wetenschappelijk onderzoek (hoeveel mensen plassen er in een bubbelbad?).

Natuurlijk werd ook de traditionele Baden Powell-zwembadwedstrijd gehouden. Anders dan voorgaande jaren werd er nu maar één winnaar aangewezen en dat was, anders dan voorgaande jaren, Koen Grob, leiding bij de Holbihorde.

Boze tongen beweren dat Koen Grob een valse start heeft gemaakt, maar dit was voor de scheidsrechters moeilijk vast te stellen, aangezien bijna iedereen dat deed.

Kroketten-Hans.

Om 16:00 verlieten we het zwembad weer. De meeste mensen kleedden zich weer om en gingen naar buiten, waar Nan en Chris warme chocolademelk in kabouterkroesjes serveerden en warme koffie voor de leiding schonken (want dat was zeker een minpuntje van het zwembad: in het bad zelf was nergens een versnapering te koop, tot groot ongenoegen van leden en leiding).

Stijn As,
Holbi-horde.

Zaterdag 25 februari vierden wij de Baden-Powelldag. We moesten verzamelen op het station. Daar maakten ze een foto. We gingen met de trein naar utrecht en toen met de tram naar Nieuwegein. Vanaf daar liepen we naar het zwembad. Het was daar erg leuk. Er waren twee duikplanken, een lange glijbaan en er was ook nog golfslag. Sommigen mochten overvliegen. Toen gingen we weer terug naar Woerden, naar de boerderij. Daar hebben we nog heel lekker gegeten. Er was van alles: soep, kroket, brood én ijs. Het was een leuke en fijne dag.

... vervolg B.P.-dag ...

We namen dezelfde weg als we gekomen waren, maar dan in omgekeerde richting. Aangekomen in Woerden verplaatste iedereen zich, hetzij lopend, hetzij fietsend, hetzij met Van Vulpen-taxi's naar de boerderij, alwaar onder leiding van Arjan inmiddels een geheimzinnige maaltijd was bereid. Aan het einde van de maaltijd kwam Kroketten-Hans als een goede fee nog met een paar honderd kroketten aan, die onder leden en leiding verspreid werden. Tijdens de maaltijd vond ook nog de uitreiking van de BP-(Wissel)troffee met bijbehorende taart plaats door Jaap aan Koen Grob. Sommige mensen geloven niet dat er een taart bij de wisseltroffee zat, maar dat was echt waar. De taart was alleen bijzonder snel verdwenen, dus volgende keer goed opletten!

Film.

Na het eten gingen Bevers, welpen en Esta's alweer na huis na een vermoeiende dag.

De land-, zee- en luchtverkenners en ander gespuis bleven nog even voor de televisie hangen om te kijken naar een film, waarvan u, lieve lezer, de inhoud liever niet wilt weten.

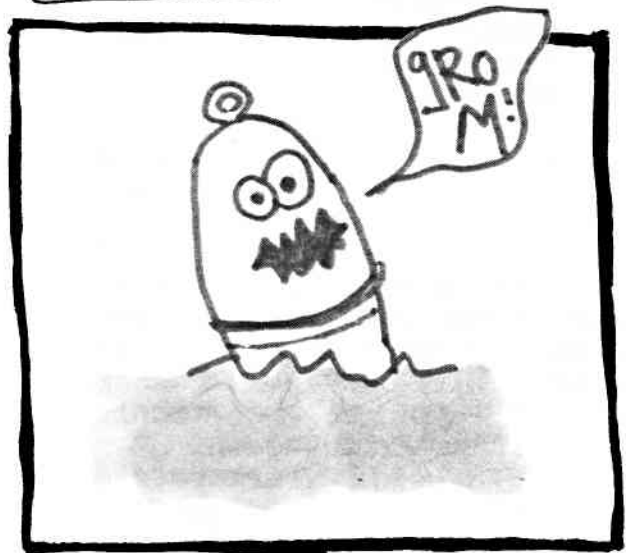
Ondanks de mogelijkheid tot ontheffing op zaterdagavond, bleek na de film tegelijk met de leden echter ook het merendeel van de leiding te zijn verdwenen, zodat de BP-dag voortijdig eindigde. Maar ondanks dat was het zeker een zeer geslaagde dag, die voor herhaling vatbaar is.

P.S. er passen 47 mensen in een bubbelbad.

WIE IS ER JARIG?

'Goeie vraag.' De verjaardagen zyn ook al kwijt!

Op het moment dat ik dit stukje schrijf woon ik

(Shel Silverstein)

In het grauwe Drentse veen,
waar bij nacht het dwaallicht scheen,
beet een Brulboet in mijn teen...
en de reden weet geen een.
Ik schopte, ik riep:
'Het is gemeen!'
Maar de Brulboet ging niet heen.
Ik smeekte: 'Laat me toch alleen!'
Maar de Brulboet ging niet heen.
Voor geen vloeken of geween
ging die barre Brulboet heen.
Zestien jaar is het gelaen,
en de Brulboet ging niet heen.
Sneeuw kwam dalen
en verdween,
maar de Brulboet ging niet heen.
Zomerzon
op d'akker scheen,
maar de Brulboet ging niet heen.
Maar ik kom, komt hij meteen,
neen, de Brulboet ging niet heen.
Zoiets noemt men, naar ik meen,
wel een blok aan iemands been.